

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

2 בנובמבר 2015

966

כ' בחשוון התשע"ו

עמוד

הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 56), התשע"ו-2015. 144

הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 56), התשע"ו-2015

תיקון סעיף 17

1.

בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע כי ההקצאה לקופות החולים של הכספים ממקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א)(1) עד (5) תיעשה, נוסף על האמור בסעיף קטן (א), גם לפי אחד או יותר מאלה, ורשאי הוא לקבוע כי לענין תחום מסוים או שירות מסוים, היא תיעשה רק לפי אחד או יותר מאלה:

- (1) ההוצאות הצפויות של קופות החולים, והיחס בין ההוצאות הצפויות של כל קופת חולים להיקף ההוצאות הצפוי של קופות החולים האחרות, והכול בין שנקבעו על פי ההוצאות של קופות החולים בפועל ובין שנקבעו בדרך אחרת;
- (2) גורמים או מאפיינים נוספים המשפיעים על היקף ההוצאה הצפוי של קופות החולים, או על היחס שבין היקף ההוצאה של כל קופת חולים להיקף ההוצאה של קופות החולים האחרות."

ד ב ר י ה ס ב ר

יחס ההוצאה בין קופות החולים השונות, ואשר חלקם אינו יכול לבוא לידי ביטוי בשיטת ניקוד המבוססת על משקל המימון הנפש "מתוקנת" (דהיינו, הניקוד הניתן לקופת חולים בעד כל מבטח לפי גילו, מינו ושיוך מקום מגוריו לאשכולות הפריפריאליים, הכול כמפורט בתקנות ביטוח בריאות ממלכתי (הקצאה לקופות החולים), התשנ"ה-1995).

מטרת החוק היא לאפשר לשר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת לכלול בתקנות, שיטת הקצאה המבוססת על גורמים ומאפיינים החורגים מההוצאה המיוחסת לנפש. בכך יאפשר החוק התאמה של שיטת ההקצאה גם לתחומים ולסוגי שירותים שבהם התבססות על ניקוד לנפש אינה מייצגת בהכרח את אופן חלוקת המקורות המתאים או האופטימלי.

מוצע איפוא לתקן את סעיף 17 לחוק ולקבוע בו כי ההקצאה של מקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א)(1) עד (5) לחוק תוכל להתבצע לא רק בהתאם ליחס בין מספר המבוטחים המשוקלל בכל אחת מקופות החולים לבין סך כל מספר המבוטחים המשוקלל בכל קופות החולים, אלא גם בהתאם להוצאות הצפויות של קופות החולים, והיחס בין ההוצאות הצפויות של כל קופת חולים להיקף ההוצאות הצפוי של קופות החולים האחרות, וכן בהתאם לגורמים או מאפיינים נוספים המשפיעים על היקף ההוצאה הצפוי של קופות החולים, או על היחס בין היקף ההוצאה של כל קופת חולים להיקף ההוצאה של קופות החולים האחרות.

סעיף 1 חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – החוק), קובע בסעיף 17 שבו כדלקמן:

17. (א) ההקצאה לקופות החולים של הכספים ממקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א)(1) עד (5) תיעשה בהתאם ליחס שבין מספר המבוטחים המשוקלל בכל אחת מקופות החולים לבין סך כל מספר המבוטחים המשוקלל בכל קופות החולים; לענין זה, "מספר המבוטחים המשוקלל" – מספר המבוטחים כשלכל אחד מהם ניתן משקל לפי גילו, ריחוק מקום מגוריו ממרכזי אוכלוסייה ולפי אמות מידה נוספות, הכול כפי שיקבע שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, לאחר ששר העבודה והרווחה אישר כי בידי המוסד הכללי לחישוב מספר המבוטחים המשוקלל, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.

(ב) שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע את המשקל שניתן לכל מבטח הזכאי לשירותי רפואת השיניים הכלליים המנויים בתוספת השנייה, וזאת לפי אמות מידה שיקבע לענין זה באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת; משקל זה יהיה נפרד מהמשקל הניתן לכל מבטח לפי סעיף קטן (א), והוא ייוחס לקופת החולים או לתאגיד הייעודי שמהם זכאי המבוטח לקבל שירותים כאמור לפי הוראות סעיף 33ז.

סעיף 17 האמור, בנוסחו הנוכחי, קובע כי ההקצאה לקופות חולים ממקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א)(1) עד (5) לחוק, תיעשה בהתאם ליחס בין מספר המבוטחים המשוקלל בכל אחת מקופות החולים לבין סך כל מספר המבוטחים המשוקלל בכל קופות החולים. מנגנון זה אינו נותן ביטוי לכלל הפרמטרים המשקפים או מנבאים את

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשע"ה, עמ' 679.